

PARADISFIKON, paradísfi'känn, n. 3. Se *Bananas*.

PARADISFRÖ, n. 4. Se *Paradiskorn*.

PARADISFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Ett släkte af Sparfågellarna, med en ovanligt lysande fjäderbeklädnad, på Nya Guinea, Nya Holland och andra öar i grannskapet. Paradisea.

PARADISISK, a. 2. Utomordentligt skön. *En p. trakt*. — *Syn.* Elysis.

PARADISKORN, n. 3. (i plur.) De trekantiga, utanpå gulbruna, inuti hvita fröen af växten *Amomum Grana paradisi*; brukas som matkrydda.

PARADISTRÄD, n. 3. Se *Bananasträd*.

PARADISÄPPE, n. 4. Benämning på flera utmärkt välsmakliga äplesorter.

PARADMARSCH, -ädmar'sch, m. 3. Marsch, då man tager 90 steg i minuten.

PARADOX, --då'x, a. 2. (från grek.) Stridande mot allmänna meningen; sällsam, besynnerlig. — *S. m.* Sats, som strider emot allmänna meningen; sällsam mening.

PARADPLATS, -ädplå'ts, m. 3. Öppen plats, der högvakten församlas till parad.

PARADRUM, -äd'rú'm, n. 3. Praktrum.

PARADSÄNG, -äd'sä'ng, f. 2. Praktfull ställning, på hvilken furstliga eller andra utmärkta personer efter döden utställas till allmänt åskådande.

PARADTÄCKE, -äd'tä'cke, n. 4. Prakttäck.

PARADUNIFORM, -äd--fä'r'm, m. 3. Praktfull uniform, som nyttjas endast vid parad och högtidliga tillfällen.

PARADVAGN, -ädvån'ngn, m. 2. Praktvagn.

PARAFRAS, --äs, m. 3. (grek. *Paraphrasis*) 1) Förklarande omskrifning. — 2) Förklarande öfersättning af en text. [— phras.]

PARAFRASERA, v. a. 1. Förklara genom omskrifning. [— phrasera.]

PARAGRAF, --äf', m. 3. (grek. *Paragraphá*) 1) Mindre afdelning af en skrift. — 2) Tecknet därför (§). [— graph.]

PARAKRONISM, --kråni'ssm, m. 3. (från grek.) Fel emot tidräkningen, då en händelse förlägges sednare i tiden, än den verkligen tilldragit sig. [— chronism.]

PARALLAX, --åx, m. 3. (astr.) Den vinkel, som bildas af två räta linier, dragna från en stjernas medelpunkt, den ena till jordens medelpunkt, den andra till jordens yta.

PARALLEL, paralå'll, a. 2. (grek. *Parallēlos*) Så kallas i geometrien en linie eller yta, med afseende på en annan, då de båda i alla punkter äro lika långt belägna från hvarandra. Jemnsidig, jemnlöpande. *P-a linier, ytor*. — *S. m.* 3. 1) Parallel linie. — 2) (fortif.) Kommunikationsgraf emellan löpgrafvarna. — 3) (fig.) Utsträckt jämförelse mellan två personer eller ting. — 4) (på orgverk) Hvartdera af de tunna, efter längden rörliga, smala bräden, som finnas emellan pipstocken och väderlådan. — 5) Se *Parallelcirkel*. [Parallell.]

PARALLELCIRKEL, paralå'llsi'rk'l, m. 2. pl. — *cirklar*. (astr. o. geogr.) Krets, som på jordeller himmelsgloben drages parallel med dagjenningslinien.

PARALLELIPIPED, ----éd, m. 3. (geom.) Solid figur, som inneslutes af sex parallelogrammer. [Parallelliped.]

PARALLELISM, paralå'li'ssm, m. 3. 1) Parallelt läge. — 2) (fig.) a) Öfverensstämmelse, likhet. — b) Likhet emellan särskilda ställen i bibeln. [Parallellism.]

PARALLELOGRAM, paralå'llográ'm, m. 3. (geom.) Fyrsidig plan figur, hvars motstående sidor äro parallela. [Parallelogramm.]

PARALLELT, paralå'llt, adv. Med parallelt läge.

PARALYSERA, v. a. 1. (från grek.) Förlama.

PARALYSI, ---si', f. 3. (med.) Lamhet.

PARALYTISK, a. 2. (med.) Lam.

PARAPHRAS, se *Parafras*.

PARAPLY, --y', m. o. n. 3. (fr. *Parapluie*, från grek.) Regnskärm.

PARASIT, --i't, c. 3. (grek. *Parasitos*) 1) Snyltgäst. — 2) Se *Parasitisekt* och *Parasitväxt*.

PARASITINSEKT, --i'ti'nnsä'kt, m. 3. Insekt, som lever på människor eller djur.

PARASITISK, a. 2. Som har egenskap af parasit, liknar en sådan.

PARASITVÄXT, --i'tvä'xt, f. 3. Växt, som lever på andra och af dem hämtar sin näring.

PARASOLL, --sål'l, m. 3. (fr. *Parasol*, från grek.) Solskärm.

PARASOLLETT, --sål'lätt, m. 3. Liten solskärm.

PARASOLBLOMMA, --sål'l--, f. 4. (bot.) Blomma, som har formen af en parasoll.

PARASOLBLOMMIG, a. 2. (bot.) *P. växt*, som har parasollblommor.

PARASOLLPALM, f. 3. En palmart i Ostindien, med handlikt fjädrade blad af den storlek, att ett enda blir 10 alnar långt och 5 bredt. *Corypha umbraculifera*.

PARBLAD, n. 3. (bot.) Hvert och ett af småbladen på ett parbladigt blad.

PARBLADIG, a. 2. (bot.) *P-a* kallas blad, när på ömse sidor om det gemensamma bladskafvet småblad äro fastade.

PARCER, párr's'r, f. 3. pl. (lat. *Parce*) Enl. grek. o. rom. mytologien: De tre ödets gudinnor: Clotho, Lachesis och Atropos.

PARD, m. 3. Se *Panter*.

PARDON, párrdón, m. sing. (fr.) Förlåtelse, nåd, benådning.

PARDONERA, v. a. 1. Förlåta; benåda; skona till lifvet.

PARDONSPLAKAT, párrdónsplakát, n. 3. o. 5. Plakat, innehållande lindring eller eftergift i ådömdt straff för dem, som rymt, hvilket vid vissa för det allmänna glädjande tillfällen af statens öfverhufvud utfärdas. [— placat.]

PARDUBAND, se *Paduband*.

PARENTATION, parå'nntå'tschón, f. 3. Liktal. **PARENTATOR**, parå'nntå'tår, m. 3. (uttalas i pl. — tórárr) En, som håller ett liktal.

PARENTERA, parå'nntå'ra, v. n. 1. (lat. *Parentare*, af *Parentes*, föråldrar) Hålla ett liktal. — *Parentering*, f. 2.

PARENTES, parå'nntés, f. 3. (grek. *Parenthesis*) Långre mellansats, genom tecknen () skild ifrån hufvudmeningen; äfv. hänvisning, förklaring, anmärkning, fråga o. s. v., på detta sätt afskild. *I p. sagdt*, i förbigående.

PARENTESTECKEN, parå'nntésté'ck'n, n. 3. Tecken, hvarinom en parentes inneslutes ().

PARERA, v. a. 1. 1) (fåktk.; af fr. *Parer*) Afböja. *P. ett hugg, en stöt*. — 2) (af fr. *Parier*) Hålla vad om, hålla; hålla för eller emot någon af dem, som spela. — *V. n.* Iakttaga inställelse vid domstol, inställa sig.

PARERING, f. 2. (fåktk.) Afböjande (af hugg eller stöt).